

ORDO PREÆDICATORUM

CURIA GENERALITIA

Řím 15. března 2020

Prot. n. 50/20/139_MO_Messages

*Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záchyta mého života, z koho bych měl strach?
On mě ve zlý den schová ve svém stánku, ukryje mě v skryšší svého stanu, na skálu mě zvedne.*

Žalm 27: 1,5

Drazí bratři a sestry dominikánské rodiny,

jak víte, po Číně vážně trpí kvůli covid-19 Itálie. Někteří členové dominikánské rodiny na severu země se nakazili tímto virem. Pokračujme v modlitbě za všechny nemocné, za ty, kteří se o ně starají, za ty, kteří se snaží co nejlépe najít způsoby, jak překonat pandemii a její nepříznivé účinky.

Společně s bratry a sestrami zde v Santa Sabině si přejí nabídnout slova solidarity jako gesto naší vzájemné blízkosti v tomto okamžiku, kdy společné dobro vyžaduje „sociální odstup“. Naším posláním je budovat *společenství* a přesto se v této době krize oddáváme *izolaci*. Paradoxní, jak se může zdát, udržování vzdálenosti od sebe znamená, že se o sebe skutečně staráme, protože chceme zastavit přenos nového koronaviru, který si vyžádal životy mnoha lidí a ohrozil životy a živobytí nespočetných lidí po celém světě. Držíme se dál, ne proto, že vidíme našeho bratra nebo sestru jako potenciálního virového nositele, nebo protože se bojíme, že onemocníme; ale protože **chceme pomoci přerušit řetězec přenosu viru**. Když bude systém zdravotní péče přetížen, jak se to stalo na severu Itálie, budou naši poskytovatelé zdravotní péče nuceni dělat složitá etická rozhodnutí typu: měl by pacient, který je mladší, a proto s delší délkou života, mít přednost před tím, kdo je starší? Doufáme a modlíme se, abychom tomu zabránili kdekoli tím, že uděláme vše pro to, abychom zabránili dalšímu přenosu nákazy. Tady v Itálii, stejně jako v jiných zemích, je pro nás bolestivé neslavit Eucharistii, *svátost společenství*, v době, kdy to lidé nejvíce potřebují kvůli *izolaci*. A přesto musíme toto utrpení snášet v duchu lidské solidarity a společenství, protože „pokud trpí jedna část těla, trpí s ním všechny části“ (1 Kor 12:26).

V této době karantény „v *quadragesimě*“ jsme pozváni k zastavení se a přemýšlení o Boží blízkosti k nám. Když je veřejné uctívání pozastaveno pro blaho věřících, velmi si uvědomujeme důležitost *duchovního společenství* (ACG Biên Hoa 2019, 135-138). Na těchto místech je to, jako by lidé prožívali prodlouženou „Bílou sobotu“, kdy církev „zdržuje se oslavy eucharistie“, medituje o utrpení Páně a čeká na jeho vzkříšení (*Paschale Solemnitatis*, 73-75). Zakoušíme tak svým způsobem hlad po eucharistii našich bratrů a sester v odlehklých oblastech, kteří se mohou mše účastnit pouze jednou nebo dvakrát ročně. Nyní, více než kdy jindy, musíme najít způsoby, jak rozbít izolaci, kázat evangelium lásky a společenství, a to i na „digitálním kontinentu“ (ACG Biên Hoa 2019, 135-138). Musíme připomenout našim lidem, že Ježíš zůstává blízko nás, i když toužíme po chlebu života.

Dovolte mi si připomenout, co víme hluboko v našich srdcích. Pokud chceme šířit evangelium, musíme být s lidmi, být blízko nich! Abychom rozšířili Boží slovo, musíme překročit jazykové, kulturní, nebo dokonce ideologické hranice. Naopak, pokud chceme zastavit šíření něčeho špatného, jako je koronavirus, musíme držet odstup, musíme se zdržet osobního kontaktu, protože jakýkoli bezprostřední kontakt má potenciál šířit nákazu.

Současná pandemie jasně ukazuje, že k tomu, aby se něco šířilo, je nutná osobní blízkost a kontakt. Až tato krize skončí, nezapomeňme na lekci: pokud chceme, aby evangelium cirkulovalo v našem sekularizovaném světě, je nutná stejná osobní blízkost a setkání. Doufám a modlím se, aby se naše studijní centra, farnosti a další apoštolská střediska nadále staly „letišti“, tj. centrem, kde lidé prohlubují své znalosti a víru, aby i oni mohli pozitivně „infikovat“ každého kontaminující radostí z evangelia.

Stále se modlíme za nemocné a za ty, kteří se o ně starají. I v naší samotě je Bůh blízko nás a nikdy nejsme sami, protože všichni patříme do těla Kristova.

Váš bratr

fr. Gérard Francisco P. Timoner III, OP
magistr řádu